

[Ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen.] foreligger jo en enstemmig indstilling fra udvalget, for så vidt angår de tre tjenestemandsløvsforslag.

Hr. Ivar Nørgaard fremhævede betydningen af, at lovforslagene gennemføres i enighed af folketinget, og jeg kan kun understrege denne fremhævelse. Der er ingen tvivl om, at for staten i forhold til statens medarbejdere spiller det en ganske overordentlig stor rolle, at et så bredt udsnit af folketinget som muligt står samlet bag denne lovgivning.

I sit indlæg beskæftigede hr. Ivar Nørgaard sig især med 3 ting. Det første spørgsmål vedrørte vurderingen af funktionerne, og dér vil jeg gerne gentage, hvad jeg allerede ved førstebehandlingen af lovforslagene udtalte, at det er regeringens hensigt i overensstemmelse med tjenestemandskommissionens indstilling nu at nedsætte et permanent udvalg til at arbejde med stillingsvurderinger. Både tjenestemandskommissionen og — det er mit indtryk — folketingets lønningsudvalg har lagt megen vægt på, at der ikke anvendes overkvalificeret arbejdskraft til bestridelse af funktioner i statens tjeneste. Under overvejelserne herom er der peget på, at det ville være en naturlig opgave for det permanente udvalg at beskæftige sig med de uddannelsesmæssige forudsætninger også for bestridelsen af de særlige arbejdsområder. Denne opgave er naturligvis af stor betydning, også set ud fra et politisk synspunkt, og jeg kan derfor — og vil gerne udtale det herfra — tilslutte mig lønningsudvalgets forslag om løbende politisk indseende med det permanente udvalgs arbejde med henblik på at sikre, at stillinger ikke forbeholdes enkelte grupper eller klassificeres ud fra forældede synspunkter, men med afgørende vægt lagt på de nødvendige kvalifikationer, man skal have for at kunne bestride selve stillingen. Det vil i den kommende tid blive overvejet, hvorledes dette politiske indseende mest praktisk kan tilrettelægges, uden at et sådant kontrolorgan bebyrdes med tekniske spørgsmål, som vil indgå i disse overvejelser, men alligevel får det fornødne indseende med problematikken.

Jeg kan vedrørende det følgende, hr. Ivar Nørgaard nævnte; akademikernes monopol, sige, at der jo i det nye lønsystem ikke

findes lønrammer, som er forbeholdt akademikere. Der er i lovforslaget angivet klassificeringer af en række stillinger, hvis placering i de nuværende 19.-24. lønningsklasser har været betinget af akademisk uddannelse, men disse stillinger er i lovforslaget klassificeret i lønrammer, hvortil også er henført stillinger uden krav om akademisk uddannelse, og for fremtiden er det altså efter lovforslaget ikke hensigten, at der skal være lønrammer, som er forbeholdt tjenestemænd med en bestemt angiven uddannelse.

Jeg kunne måske nævne, at lønningsudvalget i sin betænkning fremhæver, at der forskellige steder rundt om i lovgivningen findes bestemmelser, hvorefter der stilles krav om særlig faglig uddannelse eller en bestemt eksamens karakter. Udvalget udtaler det ønskelige i, at sådanne løvbestemmelser snarest tages op til revision med henblik på en ændring i overensstemmelse med de synspunkter, som hr. Ivar Nørgaard her har gjort gældende, som lønningsudvalget har gjort gældende, og som jeg altså kan tilslutte mig. Dette arbejde vil nu blive iværksat. Jeg ser meget vel risikoen ved at have i den modsatte grøft, som hr. Morten Lange pegede på, men jeg kan da ikke tænke mig, at dette på nogen måde skulle kunne give anledning til en ny form for protektionisme, det er jo ikke ideen i det. Hvis der bag det hele ligger en stillingsvurdering og en personalevurdering foretaget under langt mere systematiske former, end vi har gjort det hidtil, så tror jeg, vi har et sikrende organ.

Det næste spørgsmål, som hr. Ivar Nørgaard — og også andre ordførere var inde på den samme sag — omtalte som noget væsentligt for socialdemokratiet, var spørgsmålet om honorarsaneringen. Jeg kan dér bekræfte, at udgangspunktet var, at lovforslaget tilsluttede sig tjenestemandskommissionens synspunkter om, at lønningsrådet skulle have gennemgået honorarerne inden 1. april 1970, at dette nu er ændret til, at denne gennemgang ikke alene skal være færdig inden den pågældende dato, men at honorarer i så vid udstrækning, som det overhovedet er muligt, skal bortfalde fra denne dato — altså fra og med den dato, hvor 3 pct.sreglen hører op, og hvor man kommer over i de to sidste etaper af tjenestemandstreformen gennemførelse. Jeg kan